

di smejo občinske posredne davke (trošarine in takse).

Občinske proračune, v katerih doklade na državne neposredne davke ne presegajo 100 odstotkov, odobrava ban, proračune z občinskimi dokladami nad tem procentom pa finančni minister. Proračune z dokladami do 50 odstotkov lahko odobri sreski načelnik s pooblastilom bana, proračune z dokladami od 100 do 200 odstotkov pa ban s pooblastilom finančnega ministra. Če pristojna oblast ne odobri proračuna v roku meseca dni, se predloženi proračun smatra za odobrenega. Dokler proračun ni odobren, velja stari proračun.

Spojitev občin.

Določbe tega zakona ne veljajo za avtonomna mesta, katerih je v državi 70, v Sloveniji pa 4: Ljubljana, Maribor, Celje, Ptuj.

Občina, ki nima predpisanega števila 2000 prebivalcev, se mora spojiti z drugo občino. V to svrhu bo zahtevala nadzorna oblast od občine mišljenje, odn. predlog, na osnovi katerega bo ban v roku pol leta predložil notranjemu ministru svoj obrazložen predlog. Notranji minister odloča o načinu združitve. Na ta način izvršene spremembe bodo objavljene v »Službenih novinah«. Izjemoma smejo občine, ki nimajo predpisanega števila prebivalcev, ostati po odloku notranjega ministra še nadalje samostojne.

Avstrijska vlada pripravlja zakonski načrt, na podlagi katerega bi naj bila avstrijska vojska predrugačena po načelu obveznostnega vojaškega roka. Po 11. št. germainski mirovni pogodbi Avstrija ne sme imeti stoječe vojske, ampak se mora zadovoljiti z vojaštvom, ki se prostovoljno prijavi in je plačano. Avstrijska vlada je vprašala vse države, ki so podpisale št. germainško pogodbo, kako stališče da bi zavzele glede preosnove avstrijske vojske.

Krvavi izgredi v Ženevi. Dne 9. nov. je sklicala v Ženevi nacionalna unija svoj shod, proti kateremu so hujskali socialisti in komunisti. Ker je vlada omenjeni shod le dovolila, je prišlo do socialistično - komunističnih demonstracij z revolucionarnimi cilji. Policija je poklicala na pomoč vojaštvo, ki je streljalo iz pušk in strojnice. Zaključek izgrediv je bil: 12 mrtvih in 70 ranjenih. Na povelje zveznega predsednika Motte je bil aretiran vodja socialistov Nicole, ki je glavni krivec potom hujskarij po časopisju in z živo besedo, da je prišlo v Ženevi, kjer bi naj bil sedež miru, do tako krvavega obračuna med nacionalisti in komunisti.

Predsedniške volitve v Ameriki. Dne 8. novembra so se vršile v Zedinjenih državah predsedniške volitve, na kojih izid je bila obrnjen pozornost celega sveta. V treh volilnih dobah po 4 leta so krmarili ameriško politiko republikanci. Zadnji predsednik demokratov je bil Wilson. Po preteku 12 let je bil

dne 8. novembra t. l. izvoljen z ogromno večino za predsednika zopet demokrat Franklin Roosevelt, za njegovega namestnika pa John Garner. Roosevelt je dobil 472, dosedanji predsednik Hoover pa samo 5 glasov, katere so oddali volilni možje. Istočasno s predsedniškimi volitvami je bilo izvoljeno 35 guvernerjev posameznih držav, 32 senatorjev in 435 poslancev poslanske zbornice. V poslansko zbornico je izvoljenih 309 demokratov, 110 republikancev, 3 delavski zastopniki, 13 mandatov pa je še dvomljivih. Po zadnjih računih je Roosevelt dobil 20.193.000 glasov, Hoover pa 14.162.000 glasov. Število glasov socialističnega kandidata Thomasa še ni določeno, vendar pa bo znašalo nad 800 tisoč. Ameriški kongres bo po volitvah z dne 8. novembra sestavljen tako: 75 odstotkov članov poslanske zbornice bo demokratov, senat pa bo štel 59 demokratov, 36 republikancev in 1 zastopnik farmerskih delavcev. Demokrati bodo imeli v svojih rokah vse večje in važnejše parlamentarne odbore.

Novi predsednik Roosevelt je rojen dne 30. januarja 1882 v državi Njujork. On je nečak nekdanjega predsednika Roosevelta, ki je posredoval sklep miru v rusko-japonski vojni. Študiral je pravo. Leta 1913 je postal tajnik v mornariškem ministristvu in med svetovno vojno je bil prideljen zadnje mesece leta 1918 inšpekciji ameriških čet in vojnih tadij v Evropi. Januarja in februarja 1919 je vodil demobilizacijo v Evropi. Pri zadnjih predsedniških volitvah leta 1928 je bil izvoljen za guvernerja države Njujork. Po poklicu je novi predsednik advokat. Nova vlada bo odpravila alkoholno prepoved, ker imajo nasprotniki alkoholne prepovedi v kongresu (parlamentu) večino. Roosevelt je v svojem programu o štednji izračunal, da bo vrgel davke na vino 300 milijonov dolarjev, kar bo zadostovalo za ustvaritev ravnovesja v državnem proračunu. Največjo skrb namerava novi predsednik posvetiti vprašanju brezposelnih, ki jih je v Zedinjenih državah že 11 milijonov. Roosevelt je pristaš svobodne trgovine, ni pa za popolno odpravo carine, je 32. predsednik Zedinjenih držav in bo zavzel predsedniško mesto dne 4. marca 1933.

Odložitev plačila vojnih dolgov in novi ameriški predsednik. Koj po predsedniških volitvah v Ameriki sta poslali Anglija in Francija ameriški vladi prošnjo za odgoditev plačila vojnih dolgov, ki zapade 15. decembra.

Slovenec general misijonske družbe. Kakor poročajo »Katoliški Misijoni«, je bil g. Jožef Musar izvoljen za vrhovnega predstojnika misijonske družbe Sinov presv. Srca. Ta družba je vzrastla iz misijonišča v Veroni na Italijanskem, katero je bilo ustanovljeno leta 1867. Družba, ki jo je potrdil papež Leon XIII., je hitro rastla in se širila ter je prevzela kot svojo misijonsko področje Osrednjo Afriko v Sudanu, kjer

je deloval svojčas slavni slovenski misijonar Knoblehar. Po svetovni vojni ji je bilo odkazano novo misijonsko polje v Južni Afriki v Transvaalu. Tjekaj so se podali misijonarit vsi slovenski člani te družbe: Jožef Musar, Rafael Kolenc, Valentin Poznič in Lešnjak. Jožef Musar se je rodil dne 8. vinotoka 1889 v župniji Radeče pri Zidanem mostu. Kot 12letni deček je prišel v Briksen na Tirolskem v misijonski zavod sinov presv. Srca. Po dovršeni gimnaziji je stopil v novicijat navedene misijonske družbe, potem v bogoslovje. Novo sveto mašo je pel dne 6. junija 1915 v Radečah. Po svetovni vojni je porabil prvo priliko, da se zpolni njegova goreča želja po misijonih. Leta 1920 je z bratcem Rafaelom Kolencem odšel v afriške misijone. Do leta 1923 je deloval navdušeno in uspešno v Sudanu. Potem je odšel v Transvaal, kjer je do letos deloval ter imel velike uspehe osobito med Kafir. Dosti je pisal v naš slovenski misijonski list, kjer je objavjal zanimive članke in učna misijonska poročila. Dne 1. septembra 1932 je bil izvoljen na generalnem kapitlju svoje družbe za vrhovnega predstojnika Sinov presv. Srca. Ta izvolitev dokazuje, da imamo Sloveni med misijonarji jako sposobne in ugledne može, ki so zmožni delovati ne samo v omejenem misijonskem krogu, marveč tudi na čelu celokupne misijonske organizacije. Slovenci se na velevažnem in velepotrebnejšem misijonskem polju udeležujemo v obsegu, rastočem od leta do leta.

Poitalijančevanje slovensko - hrvatskih in nemških otrok je cilj, ki za njim stremi italijanski fašizem. To je glavni namen, ki ga ima izvršiti šola v Julijski Benečiji in na Južnem Tirolskem. Učitelji v šolah po teh krajih so sami Italijani ali poitalijačenci, samo duhovniki so vsaj v nekaterih krajih še slovenske, odnosno nemške narodnosti in branijo pravice materinega jezika v verski vzgoji in pri verskem pouku. Takšni duhovniki so italijanskim oblastem trn v peti. Kolikor ne morejo jih pregnati ali zapreti, hočejo njihovo delovanje onemogočiti. Italijanski uradni list je, kakor smo v našem listu poročali, objavil kraljevo odredbo, ki določa, da naj se 30 italijanskih duhovnikov iz raznih italijanskih škofij premesti na Južno Tirolsko ter se prideli tamošnjim šolam, kjer ni italijanskih duhovnikov za podeljevanje verskega pouka v italijanskem jeziku. Tako naj bi se nemškim duhovnikom, ki poučujejo izven šole nemške otroke v verouku v nemškem jeziku, odvzeli nemški otroci. Fašisti so predpostavljali, da bo cerkvena oblast s tem zadovoljna. Pa so se zmotili: obadva škofa na Južnem Tirolskem — v Tridentu in Briksenu — sta se obrnila na sv. Očeta, da se zavzame za njih pravice, ki so jih fašistična oblast hotela poteptati v tla. Sv. Oče je škofoma dal stroga navodila, ki izključujejo delovanje tujih italijanskih duhovnikov v obeh škofijah Južnega Tirola, ker jim škofijska oblast ne sme dati potrebno cerkveno dovoljenje. Na isti način naj bi se tudi postopalo s tistimi italijanskimi duhovniki, ki hočejo delovati med Slovenci